
Lokale frostskader

ARTIKKEL

BERG A

AAS P

LUND T

Sammendrag

Klinisk skiller man mellom overflatiske og dype frostskader. Initialt er symptomene smerte og nedsatt sensibilitet, som så blir avløst av følelsesløshet. Huden er hvit eller cyanotisk. Ved kuldeeksponering hos et individ der kjernetemperaturen ikke er truet, vil en hensiktsmessig syklisk variasjon i hudgjennomblødningen foregå.

Dersom kjernetemperaturen er truet, vil denne reaksjonen opphøre og vevet raskt nedkjøles. Hvis temperaturen i vevet faller under -2°C , oppstår iskrystalldanning og direkte celledød. Ved tining medfører reperfusjon entilleggsskade.

Beskyttelse mot og behandling av generell hypotermi må prioriteres i behandlingen av frostskader. Overflatiskeskader varmes opp i kontakt med varm hud så raskt som mulig og slik at gnidning og massasje unngås. Ved dypere skader må pasienten først bringes til et egnet behandlingssted og der tines. Den endelige lokale opptining bør gjøres i varmt vann ($40-42^{\circ}\text{C}$). All mekanisk påvirkning av hudområdet kan forverre skaden. Antibiotikabehandling bør overveies. Kirurgisk debridement bør utsettes inntil en sikker demarkering foreligger.

Publisert: 30. januar 1999. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 10. september 2026.